

Nous aires a l'Espanyol

Dissabte el FC Barcelona i el RCD Espanyol disputen el derbi català per excel·lència. Des de fa anys l'Espanyol s'ha proposat d'enterrar vells fantasmes del passat mitjançant un procés de modernització i de catalanització de l'entitat.

Corria el mes de setembre del 1900 quan un grup d'universitaris barcelonins, dirigits per Àngel Rodríguez Ruiz, fill del rector de la Universitat de Barcelona, van fundar un club de futbol que batejaren amb el nom de *Sociedad Espanola de Foot-ball*. La voluntat dels fundadors era de formar un equip integrat exclusivament per jugadors catalans i espanyols, una idea contraposada a la del *Foot-ball Club Barcelona*, el primer club de futbol de la ciutat, fundat l'any 1899 per un suís, Gamper, i presidit per un anglès, Wild. L'any 1901 la *Sociedad Espanola de Foot-ball* es va fusionar amb l'equip del Gimnàs Santanach i van crear el *Club Espanol de Football*, que mantenia la prohibició d'incorporar-hi jugadors fo-

r a n s .
L' E s -
p a n y o l
(E s p a -
ñ o l f i n s
e l 1995) v a
o b t e n i r e l t í t o l R e i a l l' a n y 1912
i d' a l e s h o r e s e n ç à h a h a g u t d e
l l u i t a r c o n t r a e l s e u p r o p i n o m
p e r d e m o s t r a r l a l e g í t i m a c o n d i -
c i ó d e c l u b c a t a l à , q ü e s t i ó s o v i n t
l l a n ç a d a d e s d e f o r a d e l c l u b .
F r a s e s c o m l a d e l p a t r i a r c a d e l
R e i a l M a d r i d , l' a l a c a n t í S a n t i a g o
B e r n a b e u , q u e e l 1968 v a e l o g i a r
l' e x - p r e s i d e n t e s p a n y o l i s t a J o a n
V i l à R e y e s p e l s i m p l e f e t " d e
p r e s i d i r a C a t a l u n y a u n c l u b q u e
e s d i u E s p a n y o l " h a n p e r j u d i c a t
s e r i o s a m e n t l a i m a t g e d' a q u e s t
c l u b c a t a l à .

El mes de gener del 1995 Gabriel Colomé, professor de Ciència Política de la Universitat

Autònoma de Barcelona, va fer un informe per conèixer sociològicament els *periquitos*, denominació popular dels seguidors de l'Espanyol. Els resultats van revelar que un 96,6% vivien a la ciutat de Barcelona o a la seva demarcació provincial, bàsicament a la zona metropolitana. El tòpic que associava l'afecionat espanyolista amb una persona no integrada a Catalunya o amb funcionaris se'n va anar avall amb l'estudi de Colomé, que palesava el predomini entre els associats de fills de matrimonis mixtos ca-

lans i immigrants i l'existència inapreciable de funcionaris entre la massa social espanyolista (només un 0,5%). Els dirigents del club, que aleshores presidia Francesc Perelló, van prendre bona nota de l'enquesta, punt de partida per a estudiar fórmules que oferissin una imatge més amable de l'entitat. "Sense fer gaire soroll vam haver de canviar l'esperit que hi havia a l'Espanyol —comenta Francesc Xavier Sàenz, director d'Imatge, Comunicació i Marketing del club— per deixar l'entitat al lloc

que li pertoca en el context de la societat barcelonina i del nostre país, Catalunya". El primer pas va començar el setembre del 1994 amb l'inici de la campanya per fer conèixer el *Pericu*, la mascota blanc-i-blava representada per un psitaciforme (*periquito*) animat, que ben aviat aparegué en forma d'espots televisius i aconseguí un caliu de simpatia entre l'afecció espanyolista.

La catalanització espanyolista. Tot seguit, el gener del 1995, el consell d'administració de l'Espanyol va posar en pràctica el coneixement real que tenia de les preferències de la seva massa social i va optar per la catalanització del nom del club i el redisseny de l'escut, caracteritzat pels colors blanc i blau de l'escut de l'almirall almogàver català

Roger de Lloria. Des del 24 de febrer del 1995 l'entitat passà a denominar-se Reial Club Deportivo Espanyol de

Barcelona. Mitjançant una sèrie d'enquestes el Departament de Comunicació i Imatge va poder saber que el 85% dels socis eren favorables a la catalanització del nom i al nou escut, el mateix percentatge que desitjava que l'himne fos també en català i no pas bilingüe com fins aleshores. El club va estudiar la petició popular i des del 15 d'octubre d'enguany l'equip que entrena José Antonio Camacho és rebut a l'Estadi Olímpic amb un cant escrit per Isidre Sola que duu per nom "Sols un club", amb alguna al·lusió velada al màxim rival de

L'aflluència de públic a Montjuïc és satisfactòria. Contra algunes pessimistes previsions, hi acudeixen uns 22.000 espectadors per partit.

la ciutat, el Futbol Club Barcelona (vegeu l'himne sencer al requadre). El públic espanyolista, socis i simpatitzants, va aprovar l'himne, malgrat un reduït nombre de seguidors radicals, coneguts per les seves tendències ultradretanes, que s'hi van oposar. Aquest petit col·lectiu s'ha convertit en un autèntic maldecap d'una massa social que, la immensa majoria, s'allunya de la ideologia i l'estètica practicada per aquests seguidors violents. El soci de l'Espanyol, segons F. Xavier Sàenz, és partidari de seguir les línies del "Decàleg del Pericu", que defensa el bon comportament, el respecte al contrari, el joc net i el servei a una única senyera, la blanc-i-blava.

Amb el canvi d'himne també va circular durant uns dies un rumor sobre el possible canvi de nom de l'entitat, una idea desmentida pel president Daniel Sánchez Llibre (vegeu l'entrevista que publicuem en la pàgina 30). El debat sobre la denominació de l'Espanyol de Barcelona no és nou. Ja durant el mandat presidencial de Joan Vilà Reyes, l'any 1962, es va proposar de canviar-ne el nom

Segons un estudi de la Generalitat de Catalunya, hi ha mig milió de simpatitzants de l'Espanyol a Catalunya.

(sonava el de Reial Club Esportiu de Catalunya) i també d'escut (substitució de les franges blanc-i-blaves per la senyera quadribarrada). La majoria dels socis no s'hi van avenir.

L'Espanyol, marca comercial. L'Espanyol, que des del 1992 és Societat Anònima Esportiva, ha viscut un any decisiu marcat per la venda del camp de Sarrià, que ha obligat el trasllat a l'Estadi Olímpic de Montjuïc, el relleu a la presidència i la tornada de Camacho a la banqueta espanyolista. Però el 1997 també serà recordat per la família blanc-i-blava com l'any en què el consell d'administració va signar els estatuts que han de posar les bases

NOU HIMNE OFICIAL

REIAL CLUB DEPORTIU ESPANYOL
ESPANYOL!

Pels teus mèrits
tens el títol de REIAL
i el dignifiques.

Ets un CLUB,
un gran club i no altra
cosa, sols un club.

DEPORTIU

És deport, només deport el que practiques.

I ESPANYOL

ESPANYOL

És el nom que es fa crit i et dóna ajut.

Espanyol dels meus amors!

Som conscients de la importància
de fer gols, com més millor,

però tractem sempre el rival amb elegància
perquè som de naixement un club senyor.

La pilota ben jugada,

amb coratge i sense por,

i amb l'ajut i amb l'entusiasme de la grada
hem de fer que l'Espanyol sigui el millor.

Espanyol dels meus amors!

Pels teus mèrits

Tens el títol de REIAL i el dignifiques.

Ets un CLUB,

un gran club i no altra cosa, sols un club.

DEPORTIU

És deport, només deport el que practiques.

I ESPANYOL

ESPANYOL

És el nom que es fa crit i et dóna ajut.

Espanyol dels meus amors.

de la Fundació de l'Espanyol de Barcelona, la qual assumirà les despeses de la futura ciutat esportiva i del futbol base de l'entitat. La Fundació, que entrarà en funcionament l'any vinent, serà formada per un òrgan consultiu, un senat i tres òrgans executius: el consell de l'Espanyol, el patronat de la Fundació i una societat comercial que gestionarà tot el *merchandising* del club. Respecte a aquest darrer punt l'Espanyol va obrir, el juny del 1995, la "Tenda de l'Espanyolista", que ha mantingut un bon índex de vendes en un mercat en el qual la demanda és subjecta als resultats esportius del primer equip. Segons un estudi de la Generalitat de Catalunya hi ha aproximada-

ment mig milió de simpatitzants de l'Espanyol a tot Catalunya, un bon fitó comercial per a qualsevol empresa disposada a adquirir la llicència comercial del club.

El futur de l'Espanyol necessita, inevitablement, continuar mantenint els bons resultats esportius i el suport de l'afecionat, dos aspectes que van ben agafats de la mà. Contra les previsions pessimistes l'afluència de públic a l'Estadi Olímpic de

Montjuïc és satisfactòria (22.000 espectadors per partit), el nombre de socis no ha disminuït (actualment n'hi ha uns 18.000 de censats) i té més de 14.000 carnets de simpatitzants. Amb el dèficit econòmic pràcticament enxugat gràcies a la venda dels terrenys de l'estadi de Sarrià i amb l'equip a la part alta de la taula classificatòria, l'Espanyol vol engrescar aquestes cinc-centes mil persones que duen els colors

blanc i blau al cor perquè participin més activament en la vida del club. Per Sàenz una societat anònima esportiva ha de vetllar "perquè la SA vagi bé, però també perquè la E, que agrupa la parcel·la esportiva, sentimental i humana, rutlli". Si l'engranatge de les tres lletres funciona l'Espanyol de Barcelona podrà continuar.

Jordi Finestres

"El nom de l'Espanyol és bastant comercial"

La samarreta blanc-i-blava de l'Espanyol du el seu nom abreujat, Dani, sota l'escut. Daniel Sánchez Llibre, president del RCD Espanyol des del passat mes de juliol, viu ara un moment dolç gràcies a la bona marxa esportiva i social del club.

J a fa tres mesos de la voladura de l'estadi de Sarrià, que va donar solta a tot tipus de comentaris, els més pessimistes dels quals auguraven la desaparició del club. Podem dir que s'ha superat el pitjor moment?

—El moment crític no va ser després sinó abans de la voladura. Els socis i simpatitzants estaven molt espantats abans de l'enderrocament, però després hi ha hagut un èxit rere un altre. La nostra massa social ens ha seguit i gràcies a això l'Espanyol avui dia està gairebé a dalt de tot.

—Se li va passar pel cap en algun moment que l'Espanyol pogués desaparèixer?

—Si arribo a pensar això segurament no hagués entrat al consell d'administració. Estava convençut que l'Espanyol tiraria cap amunt, com així ha succeït.

—Quina valoració fa dels primers quatre mesos a l'Estadi Olímpic de Montjuïc?

—Molt bona. Si analitzem l'audiència de públic partit per partit d'aquest any i ho comparem amb la de l'any passat, a Sarrià, veiem que la quantitat de públic que ve al camp és gairebé el doble que la temporada passada. Estem molt contents amb l'assistència de la massa social i això és un bon símptoma de cara el futur.

—Segons un estudi elaborat per la Generalitat de Catalunya, l'Espanyol té cinc-centes mil segui-

dors repartits arreu de Catalunya però, no obstant això, no se supera la xifra de vint mil socis. Per què?

—Al nostre simpatitzant li costa fer-se soci. Hem de tenir en compte que estem en una situació de crisi, en què l'economia del país no està massa clara i, per ser soci de l'Espanyol, a més de les vint-i-set mil pessetes anuals, s'ha de pagar l'abonament —de quaranta a vuitanta mil pessetes. Tot i això crec que a partir de la temporada vinent, si continua l'èxit esportiu, podem arribar a la mítica i difícil xifra dels vint-i-cinc mil socis.

—Hi ha un fragment del nou himne que defineix l'Espanyol com "un gran club i no altra cosa. Sols un club". Però, sincerament, li agradaria que l'Espanyol fos "més que un club" com l'altra entitat futbolística de la ciutat de Barcelona?

—No, jo l'altre club no sé el que és ni m'importa. Ells diuen que són més que un club i possiblement ho són, però nosaltres som només un club o, encara diria més, una societat anònima esportiva. Si hi ha qui vol ser més que un club és un problema que no afecta l'Espanyol.

—A vegades s'ha qüestionat la catalanitat de l'Espanyol. Quins interessos poden tenir aquests atacs contra el club que vostè presideix?

—És una polèmica que no em preocupa gens. El qui digui que l'Espanyol no és un club d'aquí és que somnia truites. Vam néixer a Barcelona, hem viscut